

om, at der staaar sagkyndige Entreprenører bagved. Men dette er ikke betryggende for Lovgivningsmagten. Ingen kan forlange, at vi skal lovgive paa dette Grundlag, vedtage et Lovforslag som det her foreliggende, der efter min Mening er ganske uoplyst, og til hvis bærende Autoritet vi i Virkeligheden ikke kender det allerbitterste. Min Erfaring om Entreprenører er, at en af de Entreprenører, der er mest anset og kendt her i Landet, er med Hensyn til Bygning af Vestkysthavne i Virkeligheden ganske ukyndig. Det, der altsaa er Pointen i denne tvære og sure Stemning, er i Virkeligheden, at vi vil have Ansvar et holdt klart frem, vi vil ikke paa nogen Maade indlade os paa mere, end vi kan tage Ansvar et for, og da det private Lovforslag i dette Øjeblik mangler denne Basis til at lægge et Ansvar paa, forlanger vi et saadant Grundlag skaffet til Veje, det vil sige, vi forlanger en Undersøgelse af denne Sag.

Saa møder der os — og det kan der ikke siges saa meget til — det Svar: Det vil altsaa sige, at de Herrer vil have en Kommission, men en Kommission kan let sylte denne Sag, som det tidligere er sket, der kommer ikke noget ud af hele Bevægelsen, med andre Ord, man er ikke tilfreds med Tanken om denne Kommission i al Almindelighed. Det forekommer mig, at man skulde hæfte sin Opmærksomhed paa dette Punkt, man skulde spørge: Hvad er det, der forlanges med Hensyn til denne Kommission? Jeg vil sige, at efter de kategoriske Erklæringer, Ministeren har afgivet her i Salen, forekommer det mig, at det ikke havde været urimeligt, om man havde skænket Ministeren nogen Tillid i denne Sag; men skulde det ikke være tilstrækkeligt, synes jeg, at man da snarere maatte fæste sin Opmærksomhed ved det Spørgsmaal: Hvilken Form skal denne Kommission have? Og der kunde jeg tænke mig, at man kunde vælge en af to Veje, enten at skabe et nyt Lovforslag eller at sammenarbejde det forelagte med Thyborøn-Forslaget. Som Diskussionen har formet sig, har jeg det Indtryk, at man fra nogle Sider er ved at opgive Tanken om at sammenarbejde de to Lovforslag, og hvis man saa nøjes med to særskilte Forslag, saa at Thyborøn-Forslaget nogenlunde let gaar igennem, bliver Spørgsmaalet da: Hvad vil der stilles som Krav til et Lovforslag om en Kommission, hvad skal den præstere? Der synes jeg, at det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) havde saa overordentlig megen Ret i,

at denne Kommission dog først og fremmest maa fremskaffe Undersøgelser, før der skaffes de fornødne Penge. Det forekommer mig, at det afgørende her er, at der overhovedet ikke foreligger Undersøgelser, som man kan lægge til Grund, og hvorpaa man kan bygge Ansvar et for at lave en Lov. Men bortset derfra kunde jeg tænke mig, at man vilde sige: Maa vi faa et Lovforslag om en Kommission formuleret saaledes, at der skabes nogen Garanti for, at de Herrer ikke løber fra det hele i Fremtiden. Hvad Garantien skal være, om det skal være Tilbudet om en vis Pengesum, eller det skal være en Tidsbegrænsning af Kommissionens Arbejde, kan vi forhandle om. Men det forekommer mig, at før vore Modstandere — eller hvad man vil kalde dem — har ført deres Mistillid dertil, at de siger: De Herrer vil overhovedet ingenting! før har de ikke Lov til at behandle os saa haardt, som de i disse Dage har behandlet os, og som de foranlediger Pressen til at behandle os.

Jeg gentager, at det er Formuleringen om Lovforslaget om Kommissionen, det kommer an paa, og at vedblive at debattere op ad Stolper og ned ad Vægge om denne Sag i dette Ting, tror jeg, er ganske ørkesløst. Det er bedre, hvis nu nogen i det kommende Udvalg vil være med til at stille et Forslag til en praktisk Ordning af denne Kommission, det er, hvad der i Øjeblikket ligger for, det er, hvad der, som jeg begyndte med at sige, skaber det opnaaelige: Garantien, og det skulde vi blive ved.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Grunden til, at jeg har ønsket at tage Ordet under denne Forhandling, er, at det er blevet udtalt, at der ikke ude i Befolkningen er nogen Sympati for den Del af Ministerens Lovforslag, som omhandler Uddybningen af Thyborøn Kanal, og at, dersom den ærede Minister foretog en Afstemning blandt Befolkningen omkring Limfjorden for eller imod denne Sags Gennemførelse, vilde Sagen blive stemt ned. Denne Udtalelse er efter min Opfattelse absolut forkert; thi Beboerne omkring den sydvestlige Del af Limfjorden har længe følt det som et stort Savn, at de ikke har kunnet sejle igennem Thyborøn Kanal med samme Last, hvormed man har kunnet sejle omkring i Fjorden. Jeg tror, at den foreslaaede Forbedring af Thyborøn Kanal vil faa stor økonomisk Betydning for Egnene omkring den sydvestlige Del af